

Keresetének alátámasztására a felperes először is azzal érvel, hogy a Bizottság több jogban való tévedést követett el azzal, hogy megállapította az Elf Aquitaine felelősségét a felperes azon piaci magatartásáért, amelynek megtörténte és jogi minősítése nem vitatott. A Bizottság ezért megsértette azokat az elveket, amelyek azt szabályozzák, hogy egy leányvállalat magatartásáért milyen feltételek mellett lehet megállapítani az anyavállalat felelősségét azzal, hogy egy olyan *de facto* megdönthetetlen felelősségi vélelmet állított fel, amely a leányvállalat többségi tulajdonával való rendelkezésen alapul, és következésképpen nem bizonyítja az anyavállalat tényleges közrehatását az eljárás tárgyául szolgáló jogsértésben. A felperes szerint ez a megdönthetetlen vélelem sérti a leányvállalat jogi és gazdasági önállóságának, a versenyjogsértésért való személyes felelősségnek és a vállalkozások között a jogi felépítésük szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság lényeges eljárásjogi szabálysértést követett el azzal, hogy nem indokolta a megdönthetetlen vélelem felállítását.

Másodszor a felperes azzal érvel, hogy a reá kiszabott bírság túl magas összegű, aránytalan és hátrányosan megkülönböztető. Ezen állítása alátámasztására az arányosság elvének megsértésére hivatkozik a bírság alapösszege, a bírságot kellőképpen elretentővé tevő tényező és a jogsértés időtartamával kapcsolatos szorzótényező vonatkozásában.

Másodlagosan a felperes úgy ítéli meg, hogy amennyiben az Elf Aquitaine-t nem vonják ki a felelősség alól, az arányosság elvének megsértésére alapozott jogalapok relevánsak maradnak. A felperes ezen kívül arra hivatkozik, hogy a Bizottság az Arkema forgalmát a számításhoz kétszer vette figyelembe, és így ugyanazon tény miatt kétszer szabott ki szankciót.

Jean-Louis Giraudy által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 20-án benyújtott kereset

(T-169/05. sz. ügy)

(2005/C 171/48)

(Az eljárás nyelve: francia)

Jean-Louis Giraudy (lakóhelye: Párizs, képviseli: Dominique Voillemot ügyvéd) 2005. április 20-án keresetet nyújtott be az

Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2005. február 21-i határozatát annyiban, amennyiben az nem ismeri el a Sajtó- és Kommunikációs Főigazgatóság hibáit, és panaszát elutasítja;
- állapítsa meg, hogy ezek a hibák bizonyítható és becsülhető kárt okoztak, és hogy e hibák és a kár között okozati összefüggés áll fenn;
- mondja ki ezért, hogy a felperes által elszenvedett kár pénzbeli megtérítése jogos, és az általa elszenvedett nem vagyoni kár megtérítésére állapítson meg 500 000 euró összegű kártérítést;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A tényállás megvalósulásának idején a felperes a Bizottság franciaországi képviselőjének vezetője volt. Az ellene felhozott, az Európai Unió költségvetésének rovására elkövetett, állítólagos szabálytalanságokkal kapcsolatos állítások alapján, 2002. november 18-án az OLAF (Európai Csaláselleni Hivatal) kiszállt a képviselő székelyére. A felperest másnap áthelyezték Brüsszelbe, és mind a Bizottságon belüli, mind a külvilággal való kapcsolattartást megtiltották számára.

A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság 2002. november 21-én kiadott és széles körben elterjedt sajtóközleménye jelentős – a felperes számára hátrányos – médianyilvánosságot eredményezett. A felperes szerint az OLAF 2003. május 6-án elkészült jelentése arra a következtetésre jutott, hogy az ellene felhozott állítások alaptalanok voltak.

Jelen keresetével a felperes az általa állítólag elszenvedett kár megtérítését szeretné elérni. Keresetének alátámasztására előadja, hogy áthelyezése visszaélészerű, indokolatlan és az ártatlanság vélelmét sértő intézkedés volt. Előadja tovább, hogy álláspontja szerint a Bizottság szóvivője nem tartotta tiszteltben a vizsgálat bizalmas jellegét, és a jóhírnevét sértő kijelentéseket tett nyilvánosan. Végül előadja, hogy a Sajtó- és Kommunikációs Főigazgatóság főigazgatója olyan állításokat tett vele kapcsolatban, amelyek tarthatatlanságáról tudnia kellett.